

Katoliški



Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta štev. 18
Poštno ček. račun: štev. 24-12410

Cena: Posamezna štev. L 25
Naročnina: Mesečna L 110
Za inozemstvo: Mesečno L 190

Leto IV. - Štev. 35

Gorica - 28. avgusta 1952 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Narodnost v luči krščanstva

Krščansko pojmovanje in vrednotenje naroda in narodnosti sloni na istih moralnih načelih, kakor vrednotenje posameznika. To sta zlasti dva principa. Prvič, vsaka narodnost je pozitivna sila, je sama na sebi dobra, od Boga hotena vrednota. Zato ima vsak narod enako pravico do svojega obstanka in razvoja, do svojega mesta pod božjim soncem. Drugič, normativni princip naroda ni lastni interes, marveč moralna dolžnost in zapoved: delaj dobro in ogibaj se hudega, in zavesti, da nacionalna ideja ni najvišja ideja, ampak je najvišji ideji — Bogu globoko podrejena.

To drugo načelo poudarjamo zato, ker je moderni pozitivizem postavil nauk, da je lastni interes naroda najvišja norma narodovega življenja. Iz tega napačnega nauka se je rodilo nesrečno prepričanje, da je ta ali oni narod poklican za višje kulturno življenje, nego drugi in iz tega prepričanja se izvajajo vsa mogoča nasilja proti drugim narodom, posebno številčno manjšim.

Na tleh krščanstva je narodnostna ideja nekaj velikega in dobrega. V živem in intenzivnem krščanstvu je narodnostna ideja najvarnejše shranjena.

Ne moremo si kaj, da bi tu ne prepisali onih globokih misli, katere je tozadevno izrekel veliki Solvojev. On pravi takole:

»Ker se krščanstvo odpira vsemu pozitivnemu in s svojo lučjo ožarja, sprejme in razsvetljuje tudi narodnost, tega najpozitivnejšega in najvažnejšega činitelja v naravnem življenju ljudi.

Naloga krščanske religije je zediniti ves svet kot živo telo, popoln organizem bogočloveštva. Najprvotnejši elementi, celice tega organizma, to so posamezni ljudje. Toda popoln organizem ne more obstajati samo iz celic, njegova življenjska polnost zahteva večjih in bolj kompliciranih organov. Takšni organi v organizmu bogočloveštva so rodovi in narodi. To svetovno telo, ki ni samo prirodno, ampak tudi duhovno, zahteva od svojih organov t. j. posameznih narodov, da mu služijo v duhu, samostojno, zavestno in svobodno.

Mi moramo gledati v narodnosti božjo silo, ki je potrebna za prihod kraljestva božjega in za dopolnitev božje volje na zemlji. V tem smislu narodnost nima le primernege mesta v božjem delovanju, ampak mu lahko s celotnostjo svojih moči izkazuje usluge, ki bi se z močmi posameznih osebnosti ne mogle doseči. S tega vidika more nacionalno gibanje našega časa biti upravičeno, in smemo ga smatrati kot važen napredek v zgodovinskem razvoju človeštva.

Če je v narodu slabo razvita nacionalna zavest, se obrača verska resnica na posamezne ljudi; če se pa začne buditi narodna zavest, lahko ta resnica govori celemu narodu. Tedaj verska resnica ni odrešiteljica le individualne človeške duše, ampak tudi duše naroda; ona spreminja in razsvetli tedaj ne samo značaj osebnosti, ampak tudi značaj naroda. Z nastajanjem določenih narodnosti v krščanskem svetu se javlja krščanska Cerkev sama, gledana od svoje zunanje, človeške strani, ne le kot skupščina vernih ljudi, marveč kot bratska zveza narodov v okviru spremenjenega človeštva. Le če krščanstvo sprejema vase in zbira cele narode, zamore doseči popolnost socialnega in univerzalnega pomena.

Morda porečeš k tem lepim besedam velikega Solvojeva: Že prav, ampak to velja samo za velike narode.

Kaj pa mi, ki smo malenkostno majhni?

Ne, prijatelj! Številnost naroda ne odloča. Tudi mali narodi imajo pravico do eksistence. Lepota mozaika je v raznoličnosti malih kamenčkov. Umetniška vrednost slike se ne ceni po njeni velikosti, ampak po njeni umetniški veličini.

Mi smo res majhni po številu.

Rusija in Kitajska

Med najvažnejše politične dogodke zadnjih dni moramo brez dvoma uvrstiti obisk mnogoštevilne kitajske delegacije v Moskvi. Poglavar kitajskega komunizma Mao Tse Tung je sicer ostal doma, ker je s svojo odsotnostjo hotel povedati Stalinu, da mu je enakopraven, poslal pa je tja svojega ministrskega predsednika in zunanjega ministra Ču En Laia ter celo vrsto najvišjih zastopnikov, zlasti vojaških in gospodarskih ministrstev. Že sestava odposlanstva naš opravičuje, da moremo z večjo ali manjšo gotovostjo uganiti nekatere namene Kitajcev v Moskvi. Ču En Lai je ob prihodu v Moskvo izjavil, da je namen odposlanstva, da »utrdi nadaljnje prijateljsko sodelovanje med obema državama in razpravlja o različnih vprašanjih, ki so s tem povezana.« Katera so pa vprašanja, ki jih misli Ču En Lai? Kitajska nujno potrebuje predvsem veliko posojilo, če hoče nadaljevati vojno na Koreji in urediti ter gospodarsko obnoviti svojo državo. Sovjetska Rusija je obljubila Kitajski, ko je Mao Tse Tung sam sklepil s Stalinom pogodbo leta 1950, tristo milijonov dolarjev, razdeljenih po 60 milijonov na pet let. Kitajska more sama izdelovati le ročno orožje in topništvo.

Perzija in Egipt

V Perziji so v zadnjih dneh trajni nemiri, zlasti v Teheranu, pa tudi drugod na deželi. Mossadek je že preklical obsedno stanje, pa ga je moral zaradi komunističnih nemirov zopet uvesti. Vendar vse kaže, da se je Mossadek streznil in je pred dnevi pozval Anglijo na nova pogajanja, da se reši petrolejski spor. Anglija do danes na Mossadekov predlog še ni odgovorila, pač pa je odgovor že pripravljen in bo izročen Perziji v par dnevih. Upanje je, da se v Perziji prepreči zavladanje komunistov in da se spor med Anglijo in Perzijo ugodno reši.

V Egiptu pa se je dogodilo 13. avgusta nekaj nepričakovanega. Okrog polnoči se je dvignil v Kafr-el-Dawar, ki leži med Kairom in Aleksandrijo, velik požar. V imenovanem mestu se nahaja največja tekstilna tovarna Egipta, ki zaposluje več tisoč delavcev. Delavci so zažgali razne predmete, zlasti so se v svojem muslimanskem besu vrgli na avtomobile in jih z velikim veseljem zažigali. Šlo je očitno za politični upor, ki ga je organiziral mlad vafidist Mustafa Khamis. Na lice mesta sta prihitela vojska in policija, ki sta vzpostavili v par urah zopet red. Policija je aretirala do 600 delavcev, ki jih je pa po par dneh izpustila razen 29. Vodilni organizatorji so prišli pred vojaško sodišče. Imenovani Khamis je bil medtem še obsojen na smrt; smrtna obsodba pa še ni bila izvršena, ker se je medtem nadaljeval proces proti drugim 28 obtožencem, za katere je bila tudi že predlagana smrtna kazen; ven-

Kdo bi dvomil, da je s tem združenje mnogo neprijetnosti in nevarnosti?

Vse se pa reducira na eno samo nevarnost in na eno samo gotovost: Materializem nas bo uničil prej ali slej.

Krščanski idealizem nas bo ohranil, ker samo živ katoliški življenjski etos je tisti, kateremu so duh, značaj in ideja več, nego število in materija.

Za ta katoliški življenjski nazor se pa mi borimo.

tvo. V težkem orožju, letalih, tankih in pomorstvu je pa popolnoma odvisna od Kremlja. Stalin bo moral izročiti Kitajski do konca leta 1952 na podlagi pogodbe z Mao Tse Tungom iz leta 1950 mandžursko železnico, Port Arthur in luko Dairen. Toda danes je politično-vojaški položaj na Daljnem Vzhodu popolnoma kot je bil leta 1950. Medtem je bil sklenjen mir z Japonsko in pred 14 dnevi se je vršila konferenca Amerike, Avstralije in Nove Zelandije v Honolulu na Havajskih otokih, ki je razpravljala o ustanovitvi Tihomorskega pakta, da se svobodni narodi v Tihem oceanu obvarujejo pred napadi komunizma, podobno kot na Zapadu z atlantskim paktom. Kremelj in Peking bognata že več časa na svojih radijskih postajah, da pripravljata Amerika napad na Kitajsko, zato trenutno Kitajci ne bodo mogli zahtevati od Sovjetske zveze, da izpolni svoje zgoraj omenjene obveznosti. Zato bodo skušali iztisniti iz Moskve zelo veliko posojilo. Poleg tega bo bržkone predmet razgovora vojna na Koreji, kako jo nadaljevati in na katerih drugih točkah Azije je treba ogroziti Ameriko in druge svobodne narode. Tu prideta v poštev zlasti Perzija in Egipt.

dar sodišče še ni izreklo smrtno obsodbe nad njimi, ker je prišlo do zasliševanja novih prič. Izpovedbe novih prič so imele za posledico, da je bilo aretiranih več vidnih Egiptčanov, med njimi tudi sin bivšega šefa Farukovega osebnege kabineta, ki je bil izpuščen iz zapore po očetovem posredovanju; dva dni za tem pa so ga zopet aretirali. Vse izgleda, da so se pri tej zaroti združili komunisti in fanatični nacionalisti proti Naguibovi redni in do usodne noči nekrvavi revoluciji. Do te povezanosti med komunisti in nacionalisti je prišlo bržkone zaradi tega, ker vodita Naguib in Ali Maher zmerno in pametno politiko proti zapadnim velesilam. Zlasti se je ustvarilo med Angleži in novimi voditelji Egipta vsaj znosno, če ne še prijateljsko stanje. Anglija je obljubila novemu Egiptu pošiljke orožja in ponovno prevzela poučevanje egiptovskih častnikov. Anglija je tudi že napovedala svoj odhod iz Sueškega kanala po treh mesecih; brambo kanala naj prevzamejo oborožene sile obrambne skupnosti Srednjega Vzhoda, v kateri naj bi morda Naguib prevzel mesto poveljnika. Od razvoja dogodkov na Daljnem Vzhodu, v Perziji in v Egiptu je silno odvisna tudi naša usoda in usoda svetovnega miru.

PRISPEVAJTE
za L. Kemperlov sklad!

Evropa in komunizem

V svobodni Evropi pa se ne more sovjetski komunizem več razgibati. Francoska Pinayeva vlada je z energičnim nastopom strla poizkus majhne Duclosove revolucije pred dvema mesecema. Danes skuša francoska komunistična stranka zopet dobiti simpatije pri raznih meščanskih strankah in išče stika in zaveznikov pri raznih nezadovoljnejših. Isto se dogaja tudi v Italiji, ko skušata Togliatti in zlasti Nenni pridobiti zaveznike med raznimi demokratskimi strujami in celo med desničarji, ker se bližajo politične volitve. V Evropi je komunizem danes v obrambi. Zato ni čudno, da je tudi kremeljski komunizem vsaj za krajšo ali daljšo dobo zadržal svojo napadalno silo in izgleda, da je njegova politika posvečena zaenkrat le namenu, da se utrdi na že zavzetih postojankah. Le tako moremo razumeti dva njegova odgovora na noto glede Nemčije in Avstrije, ki ju je poslal v preteklem tednu Ameriki, Franciji in Angliji, ki ne vsebujeta niti ene točke, da bi mogel Zapad upati, da bi prišlo na osnovi

pogajanj s Sovjetsko Rusijo do zelenega miru v Nemčiji in Avstriji. Sovjetska Rusija pa ni zaprla vrat za pogajanja, prav tako jih pa ne bodo zaprli zapadnjaki; zato bodo romale note in odgovori sem in tja. O tem se lahko prepričamo, če se spomnimo na to, da so imeli zapadnjaki zaradi Avstrije 258 konferenc do letošnjega januarja, ko je Kremelj povezal sklenitev mirovne pogodbe z Avstrijo z rešitvijo tržaškega problema, to je s točno izvršitvijo pariške mirovne pogodbe, ki je predvidevala ustanovitev STOja. Nato so zapadne velesile v mesecu marcu predložile Sovjetski zvezi sklenitev skrajšane pogodbe z osmimi točkami; ta svoj predlog so obnovile v mesecu maju in prve dni avgusta; in šele v preteklem tednu je Rusija na te tri note odgovorila. Rusija je odbila pogajanja na osnovi skrajšane pogodbe in zahtevala, da se pogajanja vršijo na osnovi daljše pogodbe, to je na točki, kjer so se pogajanja januarja meseca prekinila; toda tudi to pot je usodo Avstrije povezala z usodo Trsta.

Obletnica varšavskega upora

V avgustu bo poteklo osem let od sovjetskega izdajstva Poljske.

Bilo je v avgustu leta 1944, ko so varšavski Poljaki pod generalom Borom-Komorovskim kot poveljnikom podtalne armade zbrali svoje orožje in udarili proti nacističnim okupatorjem. Prepričani so bili, da bo sovjetska vojska, ki je bila oddaljena od Varšave prav malo, priskočila na pomoč in zdrobila nacistične zasedbene čete. V tem prepričanju jih je potrjeval uradni sovjetski radio, ki je stalno pozival k splošnem uporu proti Nemcem. Od Molotova podpisani letak, ki so ga trosili jasno po navodilih Kremlja, je razglašal: »Poljaki, ura vaše osvoboditve prihaja, Poljaki k orožju...« Skozi 63 dni so se borili pogumni Poljaki. Brez letal, brez topništva, brez metalecev plamena ali sodobnega orožja so se upirali številno močnejši nemški vojski. Skozi 63 dni so čakali na rdečo armado. Čakali so zaman.

Zdelo se je, da je mogočna beloruska armadna skupina pod maršalom Rokosovskim, ki je stala ob Visli, pozabila, da je na svetu nemški sovražnik. Tistega dne, ko se je začel upor, so prenehali sovjetski letalski napadi na Varšavo, ki so se vršili pred tem vsako noč. Edino letalsko pomoč, ki pa je bila zelo omejenega obsega, so nudili ameriški »Liberatorji«, ki pa so morali iz svojih oporišč v Italiji leteti okoli 650 milj preko sovražnega ozemlja brez kritja lovskih letal.

Sovjetsko topništvo je 4. avgusta prenehalo streljati in je šele čez 5 tednov obnovilo ogenj. Poljaki so pošiljali bližnjim sovjetskim četam poslanice za poslanice ter jih pozivali k vojaški povezavi in k taktičnem sodelovanju, niso pa dobili nobenega odgovora. Enako ni maršal Rokosovski niti mignil na brezžično poslanico generala Bora-Komorovskega.

Jugoslavija, Trst in Italija

Jugoslavija je v zadnjem času znatno poglobila svoje sodelovanje z Avstrijo, Grčijo in Turčijo. Izgleda, da je to hitro zblizanje starih prijateljev neprijetno iznenadilo Italijo, ki do danes ni znala sama urediti zmernih odnosov z Jugoslavijo. Amerika, Anglija, in Francija skušajo ustvariti sporazum med Italijo in Jugoslavijo. Veleposlaniki Francije, Anglije in Amerike so obiskali Tita na Brionih v preteklem tednu. Na tem sestanku so govorili predvsem o gospodarski pomoči, ki naj jo da zapad Jugoslaviji, ker jo je tudi letos suša hudo prizadela. Izgleda pa, da so ob tej priliki razpravljali tudi o Trstu. To

Rdeča vojska pa ni samo namenoma prezlila poljskih prošenj za taktično pomoč, ampak tudi delala premišljeno proti podvigom varšavskih rodoljubov. Rdeče izvidnice so pridržale vojske poljske domače vojske, ki so skušali priti v Varšavo na pomoč svojim tovarišem. V tem oziru je značilno povelje 16. sovjetskega pehotnega polka, po katerem je treba za vsako ceno preprečiti infiltracijo poljskih čet proti Varšavi in strogo nadzirati ceste. Orožje, ki so ga tihotapili v Varšavo, so sovjetski oddelki zaplenili, šoferje pa aretirali. Vse v Varšavo namenjeno orožje in opremo se je moralo zapleniti, še obstoječe vojaške edince so razpustili.

Rdeča armada je te ukaze vestno izvajala. Ni pa samo preprečila, da bi čete poljske domače vojske prišle v Varšavo, ampak celo poveljnike teh oddelkov aretirala in pobila ter uničila njihove radijske aparate.

Čeprav je rdeča armada prekorčila Vislo južno od Varšave in držala mostiča na zahodnem bregu skozi 6 tednov, ni izrabila svojega strateškega položaja in svoje številne premoči (tri proti enemu) nad nacisti. Na neki točki je bila rdeča armada oddaljena od varšavskih borcev samo dobrih 200 metrov, pa ni podvzela ničesar razen da je oddala par topniških granat.

V Varšavi so pa hrabri Poljaki izgubili bitko, v kateri jih je padlo nad 250.000. Varšavo so nacisti s svojimi topovi in letali dobesedno izravnavali z zemljo. Brez sovjetske pomoči so se morali Poljaki vdati.

Sovjetsko zadržanje je bilo del premišljenega načrta za uničenje poljskega vodstva in je sledilo katinskemu pokolu. Svet pa ne bo nikoli pozabil poljskega junaštva v varšavski ustaji, pa tudi ne sovjetske dvoličnosti ki je zapeljala Poljsko v to tragedijo.

izhaja posebno iz izjav, ki jih je dva dni po sestanku podal Tito turškim novinarjem na Brionih. Tito je predvsem poudaril, da vprašanje Trsta ni nujno; izrazil je prepričanje, da bi bila najboljša rešitev tržaškega vprašanja souprava med Italijo in Jugoslavijo, če pa kdo hoče tržaško ozemlje razdeliti, on načelno ni proti temu; odklonil pa je razdelitev, kakor si jo zamišlja Italija. Medtem pa so objavili uradno vest, da bo obiskal angleški zunanji minister Eden Jugoslavijo in Avstrijo v drugi polovici septembra; v eni in v drugi prestolnici se bo ta izkušeni diplomat Anglije mudil več dni.



Trinajsta nedelja po binkošti

Iz svetega evangelija po Luku
(17,11-19)

Tisti čas je potoval Jezus v Jeruzalemu in je šel po sredi med Samarijo in Galilejo. In ko je prihajal v neko vas, mu je prišlo naproti deset gobavih mož, ki so se ustavili od gale in so povzdignili glas ter rekli: »Jezus, učenik, usmili se nas!« Ko jih je zagledal, jim je rekel: »Pojdite in pokažite se duhovnikom!« In med potjo so bili očiščeni. Eden izmed njih pa se je vrnil, ko je videl, da je ozdravljen, in je z velikim glasom Boga slavil; in padel je na obraz pred njegove noge ter se mu zahvaljeval: in ta je bil Samarijan. Jezus pa je spregovoril: »Ali ni bilo deset očiščenih? Kje pa so deveteri? Ali se ni našel noben drug, da bi se vrnil in dal čast Bogu, razen tega tujca?« In rekel mu je: »Vstani in pojdi, tvoja vera te je rešila.«

STRAŠNA BOLEZEN

Vsak ve, da so gobe kužna nalezljiva bolezen, ena onih bolezní, ki strašno zmaliči človekovo telo in ga napravi kakor strašilo, strašno in grozno.

Za Kristusovih časov še niso bila zdravilišča za gobave, katere je ustvarila šele krščanska ljubezen; zato pa so nesrečni bolniki bili najprej proglašeni za nečiste, nato pa zapuščeni od vseh niso mogli imeti nobenega stika z ljudmi. Prisiljeni so bili bivati izven človeških naselij, čisto sami v svoji bolečini in nesreči, v grozni agoniji, ki se je večkrat vlekla leta in leta.

Danes je gobavost med nami skoro neznana. Toda, ko so med olikanimi narodi zginili telesno gobavi, se je povečalo število duševno gobavih, ki morejo okužiti vse bolj duše, kakor pa telesno gobavi telesa. Nobena bolezen nima hujših in nalezljivejših bacilov, kakor greh in strast. Slabo je tudi, da ti duševni bolniki morejo s svojimi bacili mirno hoditi okrog, še več, družba jih naravnost išče. Še v glavo pa nikomur ne pade, da bi se umaknil pred njimi in podvel previdnostne ukrepe, da ne bi prišel v dotiko z njimi, še manj pa kdo misli na to, da bi jih osamil. Pozor! Tudi za dušo moramo imeti varnostne ukrepe, vsaj take, kakor jih imamo za telo!

Deseteri gobavci so prišli h Kristusu, da bi bili ozdravljeni. Mi pa tako redko gremo h Gospodu v Evharistiji, da bi se vsaj malo zavarovali pred mikrobi, katerih je polno ozračje sveta in da bi v nas ne našli primerne polja za svoj razvoj.

Gobavi, o katerih govori današnji evangelij, so bili ozdravljeni na poti h duhovnikom. Ozdravil jih je Gospod, potem ko je preizkusil njih vero.

Če je naša duša obolela na gobavosti greha, ne more ozdraviti brez duhovnika. Spoved je nujno potrebna, vsaj v želji, za vsakega, ki se je smrtno pregrešil po svetem krstu. Kakor Sicer Naaman ni bil ozdravljen gobavosti svojega telesa razen potem, ko se je umil v reki Jordanu, kakor mu je naročil Elišej (4 Knjiga kraljev, 5), tako noben grešnik ne more biti očiščen razen v sveti vodi pokore, ki nas očisti v zakramentu svete spovedi. Se zavedamo, da je ta zakrament resnični dar božjega usmiljenja.

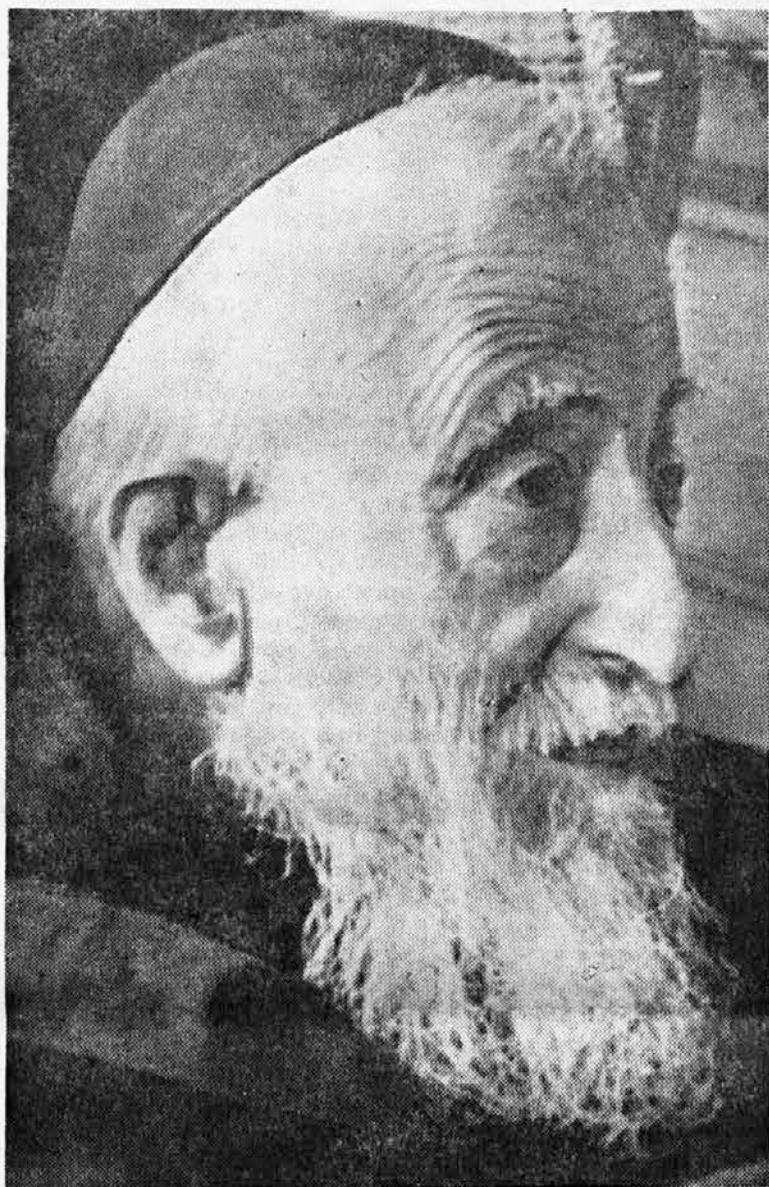
Samo eden se je vrnil, pa še ta je bil tujec, ki je čutil v sebi dolžnost zahvaliti se Gospodu za izkazano mu uslugo. Zato pa Kristus ni ostal brezčuten nad neahvalnostjo ostalih in je vprašal žalosten: »Ali jih ni bilo deset ozdravljenih?«

Nad tisoči stvari se pritožujemo pri Gospodu in godrnjamo proti njemu pred drugimi ljudmi, kadar nas zadene kaka stvar, ki nam zmeša račune in načrte ali povzroči bolečine. Nevedni in egoistično zabav-

ljamo čez božjo Previdnost, božjo Dobroto in božjo Modrost. Ne najdemo pa nikoli besede zahvale Bogu za številne in stalne dobrote v naravnem in nadnaravnem redu. So to dobrote božje, ki ne prenehajo biti dragocene, ker se ponavljajo sleherni dan in sleherni trenutek. Prav zato zaslužijo božje dobrote največjo hvaležnost! Smo se kdaj

zahvalili Gospodu za dar življenja, vere, svetlobe, zraka, zemskih sadežev, ki so sad našega dela, za zakramente, ki nam ohranjajo naše duhovno življenje? Prenekateri svoji modrosti, pretkanosti in zvijači pripisujejo uspehe, ki so v resnici delo božjega usmiljenja in dobrote!

Ubežimo vsaki moralni okužbi sveta, da ne postanemo duševno gobavi in tako zapisani duhovni smrti. Zakrament svete pokore je kopel očiščenja, katerega prejemajmo z veliko hvaležnostjo do Boga, ki nam daje tako mogočna sredstva notranjega življenja. Hvaležnost do Boga v naših srcih pa naj prepreči, da bi kdaj Bog moral odmakniti svojo dobrotno roko božjo in nas prepustiti naši lastni sposobnosti. Tedaj smo zapisani pogubi!



P. Leopold Mandić

Romano v Padovo! Ob tej priliki se homo poklonili našemu rojaku p. Leopoldu. Mnogi se morda ne vedo kdo je bil p. Leopold. P. Leopold je bil Hrvat iz Dalmacije. Rojen je bil v Hercegovini pri Boki Kotorski v Dalmaciji dne 12. maja 1866. Izvira iz družine Mandić. Njegov oče Peter Mandić, pomorščak in posestnik, se je poročil 1845. leta z Dragico Carevič, katere mati je bila grofica Eleonora Bujović iz Perasta. Peter Mandić je imel v zakonu 12 otrok, katerih najmlajši je bil p. Leopold, ki je pri sv. krstu dobil ime Bogdan. Kot 18 leten mladenič je vstopil v kapucinski red v beneški provinciji. V mašnika je bil posvečen 1890. leta. Kot Slovan je želel delovati na Balkanu, da bi privedel ločene Slované h krščanski edinosti. Tega pa ni zmožal zaradi slabega zdravja. Vse

to je nadomestil z molitvijo in žrtvami. Malo pred smrtjo je zapisal te besede: »Znova se darujem kot žrtev vzhodnih bratov skupno z nekrvavo Kristusovo daritvijo.« Umrl je v sluhu svetosti 30. julija 1942. leta v kapucinskem samostanu v Padovi.

Na njegovo priporočilo se je zgodilo že mnogo čudežev, zato se je 16. januarja 1946 začel v Padovi škofijski postopek za proglasitev k blaženim. Sedaj so že vse izročili Sv. stolici katera bo preučila zadevo in upamo, da bo p. Leopold v kratkem proglašen blaženim.

Da bo pa slovensko ljudstvo bolje spoznalo p. Leopolda, zato bo čez nekaj časa izšel njegov življenjepis v slovenščini, ki ga pripravljamo.

Iz življenja Cerkve

Ne ubijaj!

Ko je kvilinska vlada v Nezavisni Državi Hrvatski začela preganjanje Srbe in Jude je zagrebški nadškof Stepinac odločno protestiral ter v pismu posvaril Paveliča, naj že enkrat preneha z nečloveškim postopanjem. Bilo je to koncem junija 1941. Ker preganjanje nedolžnih kljub temu ni prenehalo, se je zagrebški vladika osebno napotil v Paveličev urad. Ko je vstopil v poglavnikovo pisarno, je obstal ter odločno, a mirno rekel: »Božja zapoved je: NE UBIVAJ!« Nato se je obrnil ter brez vsake nadaljnje besede zapustil urad.

Križaj jo!

»Križaj jo!« so kričale komunistične žene, ko so pred ljudsko sodišče privleklo s trnjem kronano bistriško slovensko sestro Konstantino Sajaš, predstojnico bolnice v Chaotungu, Yunan.

Progresivne žene so se trudile več mesecev dobiti pričez znanega slovenskega zdravnika Dr. Janeža ter sestre. Dr. Ja-

než je 1945 leta zbežal iz Titovega raja, ter iz Argentine odšel na Kitajsko. Komunistke niso dobile prič, ker tudi poganska srca niso mogla pozabiti 15-letno požrtvalno delo sester. Dr. Janež je bil obtožen, da je hotel vzpostaviti Titov režim na Kitajskem. Po štirimesečnem zasliševanju in mučenju so jih izgnali v Hong Kong. Sestre so Slovenke: Kostantina Sajaš, Mihaela Raus, Jožefina Korec, Martina Drolek, Ksaverija Jerebič ter dr. Janež. Z njimi je bil izgnan tudi apostolski administrator v Chaotungu, monsijor Kerec. Obtožen je bil protikitajske špionaže.

Titovcem v spomin

Katoliška Cerkev v USA je ločena od države! Ali ne?

Toda... Izjava neodvisnosti (Declaration of Independence) proglašuje Stvarnika za delivca vseh svoboščin. Konstitucije 47 držav priznavajo popolno odvisnost od Boga. Na denarju je tiskano »V Boga zupamo«. Važne državne listine in dokumen-

te končujejo z naslednjimi besedami: »V letu Gospodovem...«, ter prisegajo na sledeči način: »Tako mi Bog pomagaj«. Cerkve so izvzete vseh taks, a prostovoljni darovi ljudi so všteti pri njihovih osebnih dohodninskih danih. Prezident in drugi višji državni uradniki prisegajo na sveto pismo. Kongres ima svojega duhovnika ter začenja svoje seje z molitvijo od začetka ustanovitve republike. V West Pointu in na drugih državnih vojnih akademijah imajo večje veroizpovedi svoje cerkve in kapele. Zakoni 39 držav vsebujejo posebne določbe glede boljšega posvečevanja sobote in nedelje. Božič je državni praznik, a Zahvalni dan razglasi predsednik vsako leto kot poseben dan zahvale Bogu.

To naj si zapomnijo Tito in vsi njegovi tovariši, da se ne bodo več tako nesramno sklicevali na dejstvo, češ da je tudi v ZDA cerkev ločena od države. Mislimo, da je le razlika med ločitvijo in ločitvijo.

Žene in otroci delijo sv. obhajilo

Žene in otroci delijo sveto obhajilo v Rdeči Kitajski. Na kongresu katoliških žena v Worcester, Mass., je sestra Marie Marcelline, ki je bila izgnana iz krvave osvobodilne Kitajske, izjavila: »Ne morem opisati srčnosti in vernosti nekaterih kitajskih žena, deklet in otrok, ki so nosili sveto obhajilo skozi komunistične zasede po 10 milj daleč, da so lahko prinesle duhovno hrano tolikim zaprtim duhovnikom in redovnicam, ki se niso smeli udeležiti službe božje!« Poudarila je poslanstvo današnje moderne žene: »Le če bodo žene verne, bo tudi svet veran.«

Kri mučencev v Španiji

Kri španskih mučencev - seme novih in boljših katoličanov! Don Rogelio Chillida Manes, trojni doktor, najboljši govornik v Valenciji in kanonik valenške katedrale je 27. sept. 1936 dal svoje življenje za Boga

in Španijo. Rdeča milica ga je s tremi drugimi duhovniki prišla in odpeljala na samotno cesto Silla izven Valencije. Don Rogelio je dvakrat vprašal za svojega eksekutorja. Fanatičen mladenič je izstopil iz oborožene vrste rdečih vojakov. »Hočem, da veš, da sem ti odpustil iz vsega srca«, je mirno rekel duhovnik. Nato se je obrnil k skupini: »Predno umrem, vam povem sledeče: za vsako kapljico krvi, ki jo bomo danes dali, bo v Španiji v desetih letih en nov duhovnik...« Krohot smrtonosnega orožja je odjeknil skozi noč in v trenutnem zmogoslavlju presegal njegov glas. Štirikratni »Viva Christo Rey!« je bil odgovor krvi žejnim miličnikom in trupla štirih žrtev so obležala v lastni krvi na samotni cesti Silla izven Valencie.

V treh letih rdeče revolucije 1936-39 je Španija žrtvovala Bogu na oltar 13 škofov, 4266 svetnih duhovnikov, 2.489 redovnih duhovnikov ter 249 bogoslovcev. Redovnice in redovni bratje ter neštevilni verniki niso všteti. Kanonik Chillida je v svojem zadnjem govoru v valenški katedrali izjavil: Triumf španskih mučencev bo moč nove Španije.

Leta 1929-30 je imela Španija 13.000 bogoslovcev.

Leta 1931 je vladala v Španiji protiverška vlada. Brezbožna zakonodaja je oropala Cerkev njenega premoženja, zaprla so katoliške šole, semenišča vrgli pod državno upravo...

Leta 1934 imamo v Španiji polovico manj bogoslovcev: 7.516. Nato je prišla rdeča osvobodilna vojska, ki je Cerkev »osvobodila« vsega, tudi nešteti nedolžni življenji. Vendar je Kristusova Cerkev nesmrtna: 1946 - Španija šteje svojih 14.297 bogoslovcev.

1951 - naraste število na 18.536, a danes ima Španija več kot 19.500 mladih mož, ki so zopet pripravljeni dati svoje življenje z vzklikom »Viva Christo Rey!«

„Bodite ponosni na svojo vero“

(Sv. oče nemškimi katoličanom)

Pretekli teden (19. avg.) so otvorili v zapadnem Berlinu 75. katoliški shod nemških katoličanov. Sv. oče je poslal zborovalcem ob tej priliki posebno poslanico, v kateri poudarja med drugim sledeče misli: »Vi ste si izbrali za svoje zborovanje geslo: Bog živi. Da, Bog živi in njegova oblast se razteza od enega konca vesoljstva do drugega ter ga popolnoma obvlada... Tudi velika mesta, v katerih je le malo vere v Boga, tudi množice ljudi, ki so odrinile Boga v stran ter nanj pozabile, kakor tudi tisti, ki zavestno tajijo bivanje Boga in ki še druge v brezboštvo izvabljajo, tudi oni živijo v njem, se gibljejo in so v njem... Če je nekdo izmed vašega naroda izrekel strašne besede: Bog je mrtev, naj bo vaše zborovanje ogorčen protest zoper te besede in po vsej Nemčiji naj odmeva klic: Bog živi! Mi upogibamo svoja kolena pred njim ter smo pripravljeni njegovo voljo izpolnjevati.«

Vi ste ponosni na vašo vero, ker je vera vaših očetov, ker vam je v teku stoletij ustvarila visoke kulturne vrednote in verske običaje, ki so posvečevali vaše trdo vsakdanje delo ter prinašali v vašo srca, domove in družine mir krščanske nedelje in veselje katoliških praznikov, mir in veselje, ki ga nobena posvetna zabava ne more nadomestiti.

Vse to je res, toda vse te vrednote sv. vere, v kolikor se nanašajo na tostransko življenje, niso zadnje in najvišje dobro. Zadnje in najvišje so verske resnice in moč milosti božje.

Vera je dar božji, ki ga morate sleherni dan sprejemati s ponižno zahvalo iz božjih rok. Vera je milost, ki jo morete le z molitvijo ohraniti; je nadzemska sreča, katere si v teh neveselih časih ne smete pustiti ukrasti. Predvsem pa je vera neustvarjena, bistvena resnica, ki jo lahko spoznate in ki si jo morate vtisniti globoko v svojo zavest. Tedaj vam bo prinesla blagoslova in milosti, sreče in moči...«

V svoji poslanici govori sv. oče tudi o modernem materializmu, kateremu je materializem edina in zadnja stvar. Temu materializmu stavi sv. vera nasproti duha, ki materijo po svojem bistvu prekaša in popolnoma obelodala.

Napredujoča industrijalizacija in tehnična preustrojitve vsega življenja grozi zadušiti posameznika, njegovo samostojnost in svobodo. Materializem, ki smatra to nenaravno stanje za nekaj rednega in ki smatra posameznika le za številko kolektiva, vse to hvali in odobruje.

Toda vera se temu upira. Ona bo osebno vrednost človekovo do zadnjega branila. Osebnost pa pomeni samozavest in svobodo, samoodločitev in odgovornost.

Dokler bodo živeli verni ljudje, in čutiti bi bili v sponah, materializem ne bo mogel govoriti o zmagi.

Materializmu sta moč in sila najvišje, veri pa je pravica nad močjo, predvsem pa velja to za človekove pravice, to je za gotove pravice posameznika in družine. Te pravice so prvotne in neodsvojljive. One so eksistirale pred vsako zemeljsko in tudi pred vsako državno oblastjo. Država ima dolžnost, da jih priznava in ščiti. Teh pravic ni mogoče žrtvovati splošnemu blagu, ker so njegov sestaven del. To je katoliško svetovno naziranje!

Današnji materializem vodi, po lastni izpovedi, v boj, vera pa vodi k ljubezni do Boga in do bližnjega. Kjer je prava ljubezen do Boga, tam je tudi ljubezen do bližnjega; in kjer je pristna ljubezen do bližnjega, tam je tudi ljubezen do Boga.

Zato je le v veri rešitev socialnega vprašanja. Skupnostno in socialno življenje izhaja v materializmu v nasilno vladanem kolektivu. Pravo socialno življenje se more razviti le na podlagi spoštovanja človeške osebnosti. To spoštovanje pa je mogoče le tam, kjer vlada vera v Boga in v nemrljivost duše.

Materializem je slednjič duhovno brezdomovinstvo. Milijoni izmed vas so morali okusiti grenko izgubo svoje zemeljske domovine, onega koščka zemlje, kjer je stala očetova hiša in kjer so vaši očetje in dedi živeli svobodni in srečni. Materializmu je brezdomovinstvo načelo: k zemeljskemu brezdomovinstvu dodaja še duhovno. Njemu je človek le košček materije, ki ga lahko prenesemo in zamenjamo po svoji volji.

Vera pa pomeni domovino. Po veri in kot otroci Cerkve si niste tuji ne sebi ne drugim. Oni so vaši bratje in sestre, zedinjeni med seboj po enakem notranjem in najvišjem mišljenju, po medsebojnem spoštovanju in ljubezni, zaradi Boga in Jezusa Kristusa, ki si je v sv. Evharistiji postavil svoj šotor med vami. Kjer dobite kako cerkev, tam najdete tudi košček domovine. In četudi bi bila cerkevna vrata zaprta, vam ostane v vaši osebni veri duhovna domovina, tudi v tujini in izgnanstvu, bodisi da ste sami bodisi da ste s tovariši vaše usode, ki so z vami iste vere ali ki vsaj verujejo v bivanje božje in nesmrtnost duše.

Med svoj program ste postavili tudi uro molitve, ki jo bodo opravili istočasno vsi vaši somišljeniki po vaši domovini. Naj bi ta, sedanjim razmeram odgovarjajoči načrt, postal smernica za bodočnost. Bodite s svojimi duhovniki na čelu, narod molite, potem se vam ne bo treba bati pred prihodnostjo, četudi bi bila trenutno še tako zagonetna in zakrita, je zaključil sv. oče.

Slovenski katoliški shod v Argentini

Slovenski izseljenci v Argentini so organizirali letos Slovenski Katoliški shod v izseljenstvu. Povod za organizacijo shoda je dala 60-letnica prvega slovenskega Katoliškega shoda, ki se je vršil v Ljubljani leta 1892. Potrebo Katoliškega shoda pa je narokovalo zlasti spremenjeno življenje, katero so slovenski izseljenci morali vzeti nase po prihodu v prekomorske kraje. Pa tudi sicer je bilo treba upoštevati, da je od zadnjega (petega) slov. Katoliškega shoda poteklo že 29 let z velikanskimi spremembami, ki so jih ta leta vsebovala: vojna, revolucija, itd.

Delo slovenskega Katoliškega shoda v izseljenstvu se vrši po posameznih odsekih že dolge mesece. Med drugimi odseki (odsek za misijonstvo in zedinjenje, dušnopastirski odsek, organizacijski odsek, odsek izobražencev, fantovski odsek, deklinski odsek, vzgojni odsek, itd.) je bil ustanovljen tudi socialni odsek, ki je svoje delo zaključil že v nedeljo 13. julija 1952 z lepim uspešnim zborovanjem v cerkveni dvorani buenosaireskega predmestja Ciudadela.

SOCIALNI ODSEK

Zborovanje socialnega odseka Katoliškega shoda je pokazalo najprej živo zanimanje, ki ga imajo slovenski izseljenci v Argentini za socialni nauk Cerkve. Udeležilo se ga je nad 350 ljudi, ki se zanimajo za družbena vprašanja. S posebnim veseljem je bilo med starimi in v strokovnih ter idejnih bojih preizkušenimi socialnimi delavci opaziti približno 200 mladih deklet in fantov, kar daje najboljšje jamstvo, da pokret, ki ga je ustanovil nesmrtni Evangelist Krek tudi v tujini ne bo izumrl. Zborovanje je nadalje prevejal duh enotnosti, ki se zrceli iz popolne pokorščine do vrhovnega učenstva Cerkve. Krščanski socializem, ki je leta 1923 onemogočil delo in zaključke socialnega odseka V. Katoliškega shoda v Ljubljani, je medtem svoje zmote drago plačal in se sam dokončno izključil iz slovenske katoliške skupnosti.

Pred zasedanjem je bila na prenosnem oltarju v isti dvorani sv. maša, ki jo je daroval predsednik pripravljalnega odbora socialnega odseka Kat. shoda preč. g. prof. dr. Ivan Ahčin. On je z jedrnatim uvodom zbor tudi pričel in prosil zborovalce da si izvolijo predsedstveno mizo zasedanja. Izvoljeni so bili: Predsednik Albin Magister (podpredsednik Slovenskega predstavništva krščanskih delavcev, včlanjenega v Srednjeevropsko federacijo krščanskih delavskih zvez s sedežem v New Yorku), podpredsednik France Pleško (urednik lista »Družabna pravda«), tajniki pa: Mija Markezeva (zastopnica ženstva), Jože Šeme (predsednik Zveze mladih katoliških delavcev) in Janko Žebre (zastopnik Zveze slovenskih katoliških visokošolcev iz Madrida).

GOVORNIKI NASTOPAJO

Kot prvi govornik je nastopil ugleden veteran krščanskega socialnega gibanja, bivši urednik »Domoljub« g. France Kremžar. Odprl je knjigo svojih dolgoletnih prizadevanj in govoril o zgodovini gibanja od Evangelistovih časov pa do današnjih dni. Koreferat o socialnih in gospodarskih razmerah v Sloveniji pod komunističnim jarmom je podal g. Viktor Česnovar. Sledil je statistični pregled o socialnem in gospodarskem življenju slovenskih izseljencev širom sveta. Predmetni referat je, na osnovi posebne ankete, ki je bila predhodno izvedena po vseh državah, kjer prebivajo slovenski izseljenci, podal odbornik »Družabne pravde« Maks Jan. Višek je zborovanje doseglo ob nastopu priznanega slovenskega družboslovca dr. Ivana Ahčina, ki je navzočim

razlagal, kaj naj praktično store, da bo njih življenje v skladu s socialnim naukom Cerkve. Kot v odgovor na od predgovornika nakazane naloge je spregovoril nato bivši narodni poslanec g. Rudolf Smersu o tem, kaj smo pa slovenski izseljenci po svetu že napravili za realizacijo krščanskega socialnega programa. Sledile so resolucije, katere so navzoči, vsako posebej in vse skupaj, sprejeli z navdušenim ploskanjem.

Celotna tvarina, ki jo je obravnaval socialni odsek slovenskega Katoliškega shoda v

Cirilmetodarstvo — izvozno blago?

Solunska sveta brata sta v naši zgodovini morala že marsikateremu gibanju posoditi svoja imena, ki je bilo prav malo, ali nič v zvezi z njunim svetim poslanstvom.

Poslednja leta so nekateri duhovniki v Sloveniji ustanovili posebno društvo duhovnikov, ki nosi zopet ti dve imeni.

V to društvo je stopilo število duhovnikov radi ljubelega miru in ker imajo od društva materialno pomoč.

Za idejno smer društva ti duhovniki ne odgovarjajo. Odgovarjajo pa organizatorji in propagandisti društva samega. Tu ne bomo razpravljali o kompliciranih pravilih društva. Iz vsega pa izzvenijo tale načela:

1. Moli Boga!
2. Časti Tita!
3. Pomagaj si gospodarsko!

Z drugimi besedami: sprejemajo krščan-

izseljenstvu, bo v najkrajšem času na razpolago tudi v Gorici.

Slovenski Katoliški shod v izseljenstvu pa medtem nadaljuje s svojim delom. Glavni dnevi prireditve in zasedanj bodo od 15. do 17. avgusta. Ta zadnji dan bo plenarno zasedanje vsen odsekov, na katerem se bo ustanovil tudi Slovenski katoliški kulturni svet, ki bo imel nalogo hbiti nad izvrševanjem resolucij shoda. Gotovo je, da bo ta shod izrednega pomena za vse slovenske katoliške izseljence in za katoliško gibanje med njimi. Dal Bog, da bi jim prinesel cvetočo katoliško pomlad, kakor jo je prinesel celemu narodu prvi Katoliški shod pred 60-timi leti!

ske dogme, poljubljajo Titove verige in le z mezinem še drže drobno nitko povezave s Cerkvijo.

In sedaj so se ti organizatorji in propagandisti napotili s svojim blagom preko Karavank na Korosko.

To je zanimiv slučaj! Morda doživimo isto čast jutri ali pojuteršnjim tudi Slovenci v Italiji in Trstu ter naposled tudi oni v Ameriki.

Mi jim pa že danes odgovarjamo: Ocenjevanje verskega položaja v Sloveniji bomo z veseljem popravili, ko boste dosegli svobodo zaprtim duhovnikom, pouk krščanskega nauka po šolah, svobodo katoliškega tiska in kat. organizacij, svobodo gibanje škofov, povrnitev semenišč in cerkvenih zavodov itd. itd.

Pometajte prej doma, potem šele drugod!

MALI MISAL

koristna knjiga

Vsi katoliški narodi se ponajša s prevodom latinskega misala na njihov jezik. Mi Slovenci smo tak prevod dobili precej pozno. Šele med drugo svetovno vojno sta dr. Turnšek in njegov sobrat dr. Kurent izdala leta 1944 to danes za izobraženega kristjana nujno potrebno knjigo. Slovenski misal, ki je tedaj izšel, je bil popoln prevod rimskega misala. Ker je bil takrat vojni čas, ko se je težko našel fin papir, je misal izšel le na bolj navadnem papirju v upanju, da bo po vojni lahko izšel na finejšem papirju in v bolj fini vezavi. Stavek je torej čakal v tiskarni, ko je prišel polom Nemčije in konec vojne. Tedaj so komunisti zasedli Ljubljano in eno njihovih prvih skulturnih del je bilo, to, da so uničili in poslali v stope veliko število slovenskih knjig. Med drugimi je zadela ta usoda tudi Rimski misal v slovenskem prevodu. Še več, tedaj so razmetali tudi stavek v tiskarni in veliko delo, ki bo delalo čast Slovincem vsak čas, je bilo uničeno.

Taka je bila usoda prvega Rimskega misala v slovenskem prevodu.

Od tedaj naprej si želimo vsi, da bi ponovno izšel celoten Rimski misal v slovenskem prevodu. Toda to je v sedanjih razmerah skoro nemogoče. Izven domovine je Slovincem premalo, da bi se izplačali tako veliki stroški. V domovini pa ne pustijo tiskati niti drobne mašne knjižice, kaj šele da bi pustili natisniti tako veledelo kot je misal. Zato pa si pomagamo z delnim misalom ali z Malim misalom, kot ga je sedaj dr. Turnšek nazval. To je mašna knjiga, ki obsega v slovenskem prevodu vse nedeljske in prazniške maše ter še nekaj drugih skupnih in posebnih maš svetnikov. Dr. Turnšek je dodal Malemu misalu še razne molitve, tako da lahko služi verniku ne samo zjutraj pri sv. maši, temveč prav tako tudi popoldne pri blagoslovu. Knjigo

Koliko je katoličanov v ZDA?

Koliko je katoličanov v ZDA?

V ZDA, Alaski in na Havajih je po najnovejšem štetju 29.407.520 katoličanov. Letos nas je za 772.622 več! Združene Države same štejejo 29.241.580 katoličanov. Število konveritov zadnjih desetih let znaša 1.040.999. Štetje je nekoliko drugače kot v Evropi. Kot katoličane se štejejo samo tisti, ki so zapisani v fari in svojo faro gmotno podpirajo. Če bi pa šli z ozirom na krste, potem bi katoličanov bilo mnogo več. Številke so povzete po najnovejšem Catholic Official Directory.

ŠIRITE NAS LIST!

XXXIX.

Danes sem med drugo pošto dobil tudi pismo, pisano s samimi velikimi tiskanimi črkami; v nabiralnik je bilo vrženo na kolodvoru Saint-Lazare. Imelo je samo dva stavka:

»Kdaj bo torej poroka? Ubogo malo je treba vendar potolažiti in črno ji pristoji tako! lepo«

Začel sem se končno privajati tej vojni z anonimni pismi.

Vrhu tega se je pripetilo nekaj, kar me neskončno bolj skrbi.

Obiskal me je danes prijatelj s politike, ki se bavi z izboljšanjem letal. Prišel je, da bi me povprašal o mojem letalu. Slišal je o njem na višjem mestu. Rad bi imel nekaj podatkov o njegovih značilnostih.

Razgovor z njim me je zelo zanimal; tudi on namreč išče brezstopen motor, a po čisto drugi poti kot jaz. ...Ne verjamem, da bo po tem postopku uresničil

GOSPODARSTVO

Sladoled in mleko

Pod gornjim naslovom smo prinesli v št. 14. t.m. notico, da je bilo mnogo slučajev zastrupitve s sladoledom, ki je bil napravljen z mlečnim prahom namesto s svežim mlekom. Ta notica je prestrašila nekatere čitatelje, ki rabijo mlečni prah za vsakdanjo kavo: do sedaj jim to sicer ni škodilo, a bojijo se za vnaprej.

Kar brez skrbi bodite! Mlečni prah je steriliziran-razkužen in se ne pokvari, če je pravilno shranjen. Hraniti pa ga moremo na suhem prostoru. Pokvaril bi se pa mlečni prah kot se pokvari moka in več ali manj vsa živila, če so hranjena v vlažnih prostorih in vrhu tega še v slabi ovojini.

Če bi bil strupen ves sladoled, katerega proizvajajo v Italiji z mlečnim prahom, potem bi bilo zastrupljenih na milijone italijanskih prebivalcev. Med mnogimi ti-soči sladoledarjev pa je kakšen brezvesten, ki gleda samo na dobiček in zato napravi sladoled tudi s pokvarjenim mlečnim prahom in zastrupljenje je tu. Zato pa »Zdravstvena oblast« tako strogo nadzira sladoledarje in kjer ne dobi kaj v redu, prepove prvič prodajo za nekaj dni, pri ponovnih prekrških tudi odyzame licenco.

Torej bodite uživalci mlečnega prahu kar brez skrbi.

Vendar pa pripominjamo, da bi bilo za naše gospodarstvo boljše, če bi ne uživali mlečnega prahu, ki je inozemskega izvora, in bi uživali raje sveže mleko, katerega je na preteg in ga živinorejci težko oddajo: ker ga ne morejo prodati, ali le pod ceno nimajo denarja za druge potrebe in tako denar ne kroži. V gospodarstvu mora veljati splošno načelo: podpirati domačega proizvajalca če ni oderuh.

Vinsko centralo

so ustanovili v Rimu nekateri večji toskanski vinogradniki. Postavili so si za cilj, da bodo svoj pristni pridelek razpečevali po družinah, in sicer v zapечатih steklenicah. Centrala je opremljena z najmodernejšimi stroji za polnjenje steklenic in kar je s tem v zvezi. Sedanja oprema odgovarja dnevni oddaji 300 hl vina, v zalogi pa se lahko vketi 7.000 hl. Centrala je začela poslovati s 1. avgustom t. l.

O prašičji krizi

pišejo in govorijo v živinorejskih krogih Italije. Dejstvo je namreč, da so v zadnjem času cene prašičem padle, in sicer bolj pitalim- težkim- mesnim kot pa mršavim- mesnatim. Zato je dala Zveza živinorejcev navodilo svojim članom, naj svoje prašiče za prodajo pitajo samo do 130-140 kg in ne na 180 in več.

Potrošnja sladkorja v Italiji

Sladkor moramo smatrati za nujno potrebno hrano, posebno za otroke in mladino, saj je sladkor vir življenjske energije.

Srednja potrošnja sladkorja v Italiji (na prebivalca) je sorazmerno nizka in znaša komaj 1/4 potrošnje Amerikanca ali Danca, niti 1/3 potrošnje Angleža, itd. Vendar pa se je potrošnja v povojnih letih zelo dvignila in napram 6 do 9 kg. pred vojno, je dosegla 1. 1950 na osebo 12 kg in jih lansko leto še prekoračila.

Potrošnja sladkorja krije skoraj v celoti domača proizvodnja. Dožim je ta 1. 1949 znašala le 1.1 milij. q, se je dvignila na lanskih 5,5 milijonov q, torej je proizvodnja kar popotrojena. Temu sorazmerno pa je padel uvoz, in sicer od 1.519.000 q v 1. 1948 na 240.000 q v 1. 1950.

V Italiji se izdeluje sladkor skoraj izključno iz sladkorne pese. Za 1 kg sladkorja predelajo v srednjem 10 kg sladkorne pese; ta količina je lahko višja ali nižja, kar zavisi od odstotka sladkorja v pesi, to pa zavisi zopet od vrste pese, vremena in obdelovanja. V tem oziru se lahko zaznamuje velik napredek v zadnjih letih.

Znižanje cen umetnih gnojil

Medministrska komisija za cene je odločila, da se morajo znižati nekatere cene, in sicer:

a) Cena fosforove kisline je bila znižana za 2.50 L pri kg, tako da bi moralo znašati znižanje cene 16-20% superfosfata za približno 45 do 50 lir pri 100 kg.

Temu odgovarjajoče je znižana tudi cena Thomasove žlindre, ki bo tudi zato nekoliko cenejša, ker je sedaj nekoliko proizvajajo tudi italijanske topilnice železa, dočim so morali prej vso uvažati iz inozemstva.

b) Za apneni dušik (calcio-cianamide) je bilo določeno znižanje za 180 lir pri 100 kg.

c) Ker je vrečevina zelo padla v ceni, je Komisija predlagala preveriti cene imbalaze-ovoje, ki bi se mogla znižati za 100 lir pri vsakem q umetnih gnojil.

d) Znižana je bila cena za kmetijski petrolej od 41 na 37 lir za kg.

Poraba umetnih gnojil v Italiji.

Statistika potrošnje umetnih gnojil v Italiji pravi, da je bilo lansko leto dobljenih kmetijstvu

Ta statistika ne pove, koliko je bilo porabljenih kalijevih umetnih gnojil. Teh porabi kmetijstvo srednje in zapadne Evrope mnogo več kot fosfornih, dočim so v Italiji skoraj nepoznana.

Najbogatejši človek na svetu

ni kakšen ameriški kapitalist ali kakšen indijski maharadža ali nabob, temveč skromni šejk Abdullah as-Salim as-Subah, vladar male deželice Kuwait v Perzijskem zalivu. Meje deželice sta na eni strani morje, na drugi pa pusta puščava. Celotna država šteje 150.000 prebivalcev.

Šejk Abdullah je bil do 1. 1938 zelo reven. Štiri leta prej je prepustil njegov stric — tedanji vladar — neki angleško-ameriški skupini (Kuwait Oil Company) pravico, da na njegovem ozemlju vrtajo za petrolejem. L. 1938 so petrolej našli, a do 1. 1947 ni bilo nič posebnega. V navedenem letu pa je zemlja kar začela bruhati petrolej in danes ga napolnijo dnevno nad 650.000 sodov.

Abdullah pa je pameten človek in si je izgovoril levji del dobička od petroleja. Njegov del je znašal 1. 1950 celih 19 milijard lir, lansko leto pa nad 100 milijard, letos bo znašal še več. Šejk za sebe ne potrebuje mnogo in je s prvimi 19 milijardami lir sezidal svojim državljanom palače, šole, bolnice, vodovode in vse mogoče: ameriški inženirji so velikopotezno malo in pusto državo spremenili v cvetoč vrt. A kam z lanskimi 100 milijardami in letošnjim še višjim dohodkom, ki se bo drugo leto najbrže zopet povečal. V ameriški in angleški bankah se kopičijo naložbe.

Kam z vsem tem denarjem, katerega danes ni mogoče potrošiti? S tem vprašanjem se peča muslimanski svet. Pametno računajo, da bo prej ali slej usahnil petrolejski vir in kjer vrejo danes iz zemlje milijarde, tam bo jutri sežgana puščava. — Zato pa modri predlagajo, naj se sedaj zbere ogromen fond, ki bi služil za tehnično ureditev muslimanskih držav, za zgradbo cest in vodovodov ter zadostitev drugih potreb.

nih voz... tistih oklepni voz, ki jih imajo Nemci, mi pa ne.

Poznam človeka, ki spada k družini našega poslanika v Berlinu. Ta poslanik je nenehno opozarjal vlado. Ponavljal je z neovrzuimi dokazi, da se Nemčija pripravlja na vojno, ki je zaradi tega vsak dan bolj neizogibna.

Na ministrstvu se pa za njegova poročila nič ne zmenijo; nočejo imeti sitnosti. Ukazano je zapirati obe oči. Anglija je bolj v skrbeh, a ni pripravljena. Amerika čaka. Hitler ima lahko igro.

»Vse je res, kar praviš. Videli bomo torej največjo in najnovejšo bitko zgodovine med tisoči letal vseh vrst. Ti poznaš vse te visoke skrivnosti. Ali mi lahko poveš, koliko zares dovršenih letal bo Francija jutri lahko poslala na bojišče?«

Ob teh besedah sem zardel; blagoslovil sem uradno tajnost, ki mi je prihranila sramoten odgovor na zaskrbljeno vprašanje tovarišev.

Da bi razgovor speljal drugam, sem po-

PIERRE L'ERMITE:

Nespametni svet

Roman iz druge svetovne vojne

Proti Bogu in Njegovi Cerkvi se človek nikoli ne uveljavi.

Tu se namreč neha modrost modrijanov in opreznost računarjev.

Pročelje se že maja.

Ko se bo hiša posula, bo velika podrtija. Exoriare!..

Da bi vstal mož, rešitelj!

Gledam... Išcem med mladimi, a ne vidim nikogar.

Ali ga bo treba iti iskat med stare?

In vedno zopet se vračam k prošnji naših očetov:

»Naj Bog čuva Francijo!«

XXXVIII.

Chantalova me je danes zjutraj prosila, naj jo sprejemam v svoji pisarni.

Tam mi je z glasom, ki se je tresel od

razburjenja, zaupala, da v aktih manjkajo trije važni deli načrta za letalo — za moje letalo.

Bili so v posebni mapi v omari, ki se je zapirala z varnostno ključavnico.

Ključavnica ni bila ulomljena.

Manjkali so samo ti trije deli.

In to so prav tisti deli, ki tvorijo bistvene lastnosti novega letala, katero preučujem že nekaj let.

Nič bi me ne moglo zadeti bolj kruto. Chantalova ni o tej stvari govorila z nikom.

Jaz tudi ne, da ne bi motil poteka preiskave, katero sem začel danes zjutraj.

Šel sem po vseh uradih in delavnicah; vse osebe je spoštljivo in vsak je na svojem mestu.

Po mojem odhodu pa so se nekateri med njimi gotovo potihlo smejali.

Ne maram izrekati prenapljenih obsodb, toda obraz moje svakinje Valentine de Sombro mi je ves čas pred očmi!..

Srečno pot v Padovo 1860 romarjem!

S posebnim škofovim blagoslovom odhaja to nedeljo 1860 slovenskih katoličanov na skupno božjo pot v Padovo-Benetke. Skoro vsi bodo doma prejeli sv. zakrament in se tako očistili odpravili v svete kraje, ki so jih posvetili svetniki in apostoli. Pod veličastnimi stolpi padovanske bazilike leži v posebnem dragocenem oltarju truplo sv. Antona. To veliko baziliko so začeli graditi že leta 1233, to je takoj po smrti sv. Antona. Ta velika cerkev je last vsega katoliškega sveta, vsi katoliški narodi so jo pomagali zidati in krasiti. Tudi naši slovenski bratje Poljaki so postavili eno stranjsko kapelo in v njej vidimo slike svetih Poljakov. V Benetkah se bomo ustavili v baziliki sv. Marka evangelista. Tudi tu je spomin in dokaz slovanskega vzhoda. Starodavna slika v dragocenem Marijinem oltarju je v sivi davnini prišla iz Carigrada.

Poleg teh velikih cerkev si bomo le bežno ogledali tudi obe mesti, kolikor je to v enem dnevu mogoče. Lepo bo zlasti v mestu na morju, v Benetkah, kjer se danes stoji polovica mesta na naših slovenskih kraških hrastih. Benetčani so posekali naš Kras in si postavili hiše na morju — na našem lesu. Središče Benetk je trg Sv. Marka, njegov čez 100 metrov visok stolp in staroslavna palača beneških gospodarjev — dožev. To mesto ima čez 80 cerkva.

Navodila za Tržačane

1. Romarji iz Trsta in Brega (Dolina, Boršt, Boljunec)! Vi vsi se peljete iz Trsta s prvim vlakom ob 8.30 zjutraj. Vozni red za ta vlak je spremenjen in zato vsi do enega vsaj deset minut pred šesto uro na vlak! Drugi vlak odpelje ob 6.20. Ta se ustavi v Sv. Križu in v Nabrežini.

2. Vsi vzemite s seboj osebno izkaznico, otroci rojstni list in vsak mora imeti vozni listek! Za vsakega bo prostor v vlaku. Vstopajte mirno, počasi, pazljivo, da se kdo ne potolče že pri odhodu. Starejšim dajte prednost in vso pomoč ves dan!

3. Sv. zakramente prejmite v domačih cerkvah in to zgodaj zjutraj, da nihče ne zamudi. Pri sv. Antonu v Trstu bo ob petih zjutraj sv. maša za vse romarje iz mesta. Kdor more, naj se je udeleži. Ta sv. maša se daruje v dober namen za srečno pot.

S T R Ž A Š K E G A

Tretja obletnica Marijine slave na Tržaškem

Bilo je 14. avgusta leta 1949, ko smo na viljo Marijinega praznika slovesno blagoslovili kip Fatimske Matere božje in ga takoj nato v lepi procesiji prenesli na Repentabor. Tisto popoldne se je začelo Marijino romanje po naših slovenskih vaseh na Tržaškem. Bili so dobri trije tedni nepozabne Marijine slave in velikega duhovnega veselja vseh vernikov. Ali boste na Krasu kdaj pozabili na ono reko ljudstva, ki je spremljala Marijo od Sv. Križa proti Proseku? Ali ne boste v Bregu še poznim rodovom pripovedovali o kraljevski poti Matere božje s Prebena proti Dolini in potem naprej od Katinare proti Bazovici! Ob velikem zunanem praznovanju se je začelo mnogo notranjih ran, se je veliko duš pozabilo na Boga po Mariji.

Ko je bilo Marijino romanje končano, smo se 12. septembra vsi zbrali na Opčinah, ki smo jih določili za stalni prestol fatimske Marije. Ob navzočnosti vsaj deset tisoč duš smo tedaj javno Mariji obljubili, da

klical Chantalovo ter jo prosil, naj prinese nekaj prvih načrtov mojega letala.

Malo se je začudila, a je rada storila. Prijatelj se je potem poslovlil ves zadovoljen; kaj bistvenega mu pa nisem pokazal.

Moj načrt je pa tudi v zadnjih mesecih zelo napredoval.

Ko je prijatelj odšel, sem pripovedoval Chantalovi o našem razgovoru; polagoma si je bila pridobila v teh rečeh precej znanja in zdrave sodb; tudi ona je prepričana, da bo v prihodnji vojni imelo letalstvo glavno vlogo, zlasti pa pri napadu na Anglijo.

Zelega je, da bi hitro sestavil svoje letalo in da bi ga začeli graditi v serijah. Ker je pri mojem letalu veliko delala, je bila navdušena zanje.

»Velika hitrost... brezšumni motor... obsežno območje,« je rekla, »če bi imeli tisoč takih letal, kakšno bojno silo bi imela naša armada!«

Kot dobra kristjanka pa je dostavila:

4. Dekleta in žene, oblecite se dostojno, sicer vas v Padovi in v Benetkah ne bodo pustili v cerkev. Tam vse bolj gledajo na dostojnost v obleki kakor pri nas na Tržaškem.

5. Vsi ste plačali po 120 lir za ladjo v Benetkah in sicer naprej, ker smo morali denar že odposlati in sedaj imamo zagotovljenih osem velikih ladij, da se bomo vsi skupno peljali po velikem kanalu kakor benečanski doži do trga Sv. Marka.

7. Na voznem listku ima vsak točen vozni red za vsak odhod. Kdor bo kdaj zamudil, naj sebe okrega. Domov v Trst se vrnemo ob 11.30 ponoči.

8. To romanje vodijo tržaški duhovniki pod vodstvom g. dekana z Opčin, g. župnika iz Doline in g. Zorka iz Rojana. Na prvem vlaku ima vso skrb in odgovornost g. Župančič od Sv. Ivana, na drugem g. kaplan Jakomin z Opčin. V potrebi se obračajte na te gospode. Kar smo mogli, smo storili za lep potek romanja. Kakšno nevšečnost pa mirno prenesimo, saj smo romarji.

Sedaj pa na srečno božjo pot! Nedelja 31. avgust je velik dan za vse nas, ker gremo v tako velikem številu v svete kraje. Naj bo dan velike skupne molitve in pravega veselja, kakor je prav med ljudmi enega srca, enega duha!

Navodila za Goričane

1. Vozne listke dvignite, kjer ste se vpisali.

2. Za znižano vožnjo iz Gorice do Monfalcone in nazaj doplačate 110 lir, ko dvignete vozni listek.

3. Za vožnjo po kanalu v Benetkah je določena znižana vožnja 120 lir, katere izplačate, ko dvignete vozni listek. Prvotno je bilo rečeno, da se vožnjo po Benetkah plača posebej, a bi bilo mnogo dražje.

4. Otroci, ki niso prijavljeni, ne jemljite s seboj.

5. V Gorici bo pred odhodom ob 5. uri pri o. kapucinih sveta maša s sv. obhajilom.

6. Odhod z rednim vlakom iz Gorice ob 6.30; povratek ob 11.30.

7. Točnost, red in dostojnost naj nas odlikuje!

Informacije dobite pri p. Fidelisu, ki vodi goriško skupino romarjev in v Dobrodelni pisarni.

benih drugih verskih prireditev ali verskih shodov. Marijine družbe iz mesta in z dežele, mislite na največjo udeležbo! Openci, lepo se pripravljate na ta velik Marijin praznik, ki ga bomo skupno obhajali v vaši župniji! Naj bo čim več belo oblečenih deklic, veliko cvetja in vencev kakor je prav za slovesno Marijino pot med vašimi hišami!

Vse za Jezusa po Mariji!

Prosek

Tradicionalna procesija na č. M. B. bo prihodnjo nedeljo 7. septembra ob 3. in pol popoldne.

Drugi dan v ponedeljek 8. 9. na zaobljubljen praznik bo celodnevno čiščenje Sv. R. T.

Tržaška dekleta, pozor

Napovedane 3 dnevne duhovne vaje se bodo vršile pri č. sestrarh (Ancele della Carità v ulici Ginnastica 79. — Udeležence se zberejo v sredo, 10. sept. ob 6.30 zvečer. S seboj prinesejo: 2 rjuhi, brisačo, servieto (priporočila se mali zveček s svinčnikom). Vzdrževalnina 1900 lir. Pomagajmo revnim!

OPOZORILO: 1. Gg. duhovniki in vodstva dekliških krožkov naj sporoče število udeležencev do 3. sept. na naslov: J. Jamnik, Trst, via dell'Eremita 1. — 2. Posebej sporočite imena in naslov dijakinj; če jih bo dovolj, bo zanje poseben tečaj duh. vaj, najbrže v dneh od 6. do 10. sept. istotam. Točno bo o tem vsaka dijakinja pisмено obveščena.

Poskrbimo vsak v svojem delokrogu za lepo udeležbo; le na tem temelju je možno graditi duhovni prepoved ljudstva!

Dekliške kolonije v Devinu

Zaključna prireditev bo prihodnjo nedeljo 31. avgusta ob 17. uri na prostem s temle sporedom:

1. Pozdrav, 2. Kje smo mi doma (deklamacija), 3. Kavkaški ples (pleše Anica Borjan iz baletne šole SDD v Trstu), 4. Venček narodnih (zapeje dekliški zbor kolonije), 5. Pesniki domovini (zborna recitacija), 6. Zabavni duet (pojeta Cepar Renata in Čok Adrijana), 7. Po jezeru (ritmična vaja), 8. Narodne pesmi (de-

kliški zbor), 9. Ciganski ples (Anica Borjan), 10. Igrica »Dušica«.

Na prireditve so toplo vabljeni stari in prijatelji naše mladine. Po sporedu bo skupno petje in vesela zabava.

Barkovlje

Na god sv. Jerneja, našega patrona, je bila poleg običajne vsakoletne proslave s slovesno procesijo še druga slovesnost: odkritje novega glavnega oltarja, ki je po svoji zgodovini in izredni umetniški vrednosti pravi biser lepote in bogastva cerkvene umetnosti.

Vkljub temu, da so sedanji časi za taka dela zelo težki, se je naš sedanji g. župnik Karel odločil, da s svojo požrtvovalnostjo in velikim zaupanjem v božjo previdnost in pomoč faranov začne drugo poglavje barkovljanske cerkve, ki je bilo z večeršnjim odkritjem glavnega oltarja zaključeno. Prvo poglavje je dovršil bivši g. župnik, sedanji kanonik pri Sv. Justu msgr. Salvadori, ko je po prvi svetovni vojni za časa svojega župnikovanja v Barkovljah s pomočjo dobrotnikov — v prvi vrsti domačih faranov, ki so z denarjem in delom pomagali, da je bilo delo končano, povečal prejšnjo premajhno farno cerkvico v lepo cerkev v novo-romanskem slogu. Hvaležni smo msgr. Salvadoriju, ki je prišel na naš patronat, da je s svojo toplo besedo in ljubeznijo, ki ga še vedno veže z nekdanjo župnijo, povezal tudi sedanji rod z Barkovljskimi očeti in materami, ki so postavljali temelje in dovršili zgradbo, ki se sedaj olepšuje z oltarji in se bo s pomočjo vernikov tudi okrasila s primernimi ornamentami in harmonijo barv, kar naj naredi našo farno cerkev primerno bivališče našega Odrašenika in skupni dom vernih Barkovljanov — njim v ponos in večjo čast božjo.

O zgodovini oltarja in prekrasnih reliefov oltarne mize, o mogočnih kipih sv. Mateja in sv. Luka bomo radi pomanjkanja prostora obširneje spregovorili v eni prihodnjih števil Glasa.

Za sedaj pa želimo, da bi si ljudje v velikem številu ogledali to vzvišeno lepoto — g. župniku, da bi neustrašeno nadaljeval to pomembno delo, ki ga bodo verniki gotovo z vsemi sredstvi podprli.

Z G O R I Š K E G A

Koroška pesem v Gorici

V septembru bo v Marijinem domu v Gorici gostoval pevski zbor iz St. Lenarta na Koroškem. Dan in spored bomo objavili v prihodnji številki Katoliškega glasu.

Zaključek duhovnih vaj

V nedeljo je bil zaključek duhovnih vaj za dekleta v samostanu č. ss. uršulink. Duhovne vaje je vodil dr. Janez Vodopivec, profesor na zavodu Propaganda Fide v Rimu. Udeležilo se jih je 64 deklet iz Gorice in okoliških vasi. Nekaj jih je bilo tudi iz Trsta in drugih krajev. Duhovne vaje so potekle vzorno lepo in dekleta so zelo hvaležne gospodu voditelju za njegov trud. Želijo si samo to, da bi smele še kdaj opraviti duhovne vaje pod njegovim vodstvom.

K šklepu v nedeljo zjutraj je prišel tudi goriški nadškof msgr. Ambrosi, ki je udeležence spregovoril nekaj spodbudnih besedi ter z njimi zapel »Hvala večnemu Bogu« za obilne milosti duhovnih vaj, ki so jih prejele.

Za žene

V sredo 3. septembra bo ob 8.30 zvečer mesečni shod za matere v cerkvi sv. Antona Starega. — Vabljenje vse matere.

Stavka v Podgori

Ker vodstvo predilnice v Podgori ni hotelo pristati, da se odslavljeni delavci ne smejo odpustiti z dela, temveč da se mora na zahteve sindikatov, da se vsem delavcem nudi možnost vsaj 24 urne zaposlitve na teden, so v ponedeljek vse tri sindikalne organizacije složno napovedale 24 urno stavko za vse osebe. Stavka se je izvršila brez incidentov. — Vodstvo predilnice zasluži vso grajo, ker noče pristati na pravične zahteve delavskih organizacij. Zastopnik vlade, goriški prefekt, bi moral bolj energično pritisniti na tovarnarje, da pride do sporazuma z delavci.

Romanje v Gorico

Že dalj časa opazamo, da postaja Gorica cilj vsakovrstnih romanj rodoljubov iz vse severne Italije in tudi še bolj oddaljenih pokrajin. Hodijo si ogledovat Gorico in obujat spomine na mlada leta, ko so se tod okrog bojevali. Vendar ni primerno, da pri tem pretakajo solze kakor Judje ob jeruzalemskih zidovih, saj onstran Rdeče hiše ni ostalo v vsem zaledju Gorice ducat pristno italijanskih družin. Sedaj pa nam napovedujejo še večje manifestacije, ko bodo v septembru prišli v Gorico znani »goliardi« in prihodnjo pomlad pa istrski »esulci« na svoj kongres.

omahujočih mož.

Dal sem ji roko. »Vaše besede so mi dobro delem,« sem ji rekel.

Ločila sva se v upanju, da bo naši deželi na koncu vendarle zasvetila srečna zvezda. Oblaki gredo mimo...

Nebo ostane.

XL.

Vso noč nisem spal.

Slišal sem biti vsako uro, drugo za drugo. »Ali so sanje včasih izraz slutenj?«

Dobesedno doživljal sem vojno napoved, kot da je že gotova stvar.

Disciplinirane in goste trume Nemcev so pele »Die Nacht am Rheine«.

Armada za armado je skozi Belgijo prodirala v Francijo, po načrtu in brez naglice, zaupajoč v svojo težko silo. Meje so se lomile na vseh koncih kot izpodjedeni nasipi pod navalom oceana.

Pri nas je bilo vse ljudstvo iznenadeno, ker ni verjelo s svojimi voditelji vred, da bo vojna.

Anton Žagar - srebrnomašnik

Pod subtropskim soncem v Ingenio Concepción v Tucumanu, v vrtu republike, v deželi banan, oranž, smokey, drugih sadov in sladkornega trsa, je 12. julija t. l. tiho obhajal svojo srebrno mašo goriški duhovnik č. g. Anton Žagar.

Rdeči vihar, ki je prišel na Goriško namesto slovenske svobode, ki jo je čakal 25 let, je tudi njega odpeljal iz domovine v svet.

Dasi je g. srebrnomašnik že argentinski državljani pod žgočim tucumanskim soncem že skoraj pravi križec, gotovo ni pozabil na prelepo goriško deželo, še manj na svojo ožjo domovino Bovško.

V podnožju mogočnega Aconquija (5160 m) se mu gotovo neprestano bude spomini na Triglav, v čigar senca je živel, ko je upravljal Sočo in Trento.

S čestitkami k srebrnemu mašniškemu jubileju želimo g. Žagarju zdravja, božjega varstva in blagoslova pri delu v blagor duš, katerim je duhovni voditelj.

Se na mnoga leta!

Zali Hrib (Dornberg)

Že pred par meseci so spremenili naši vasi ime v Zali Hrib. Mi bi bili pa bolj zadovoljni, če bi novo ime omenjalo vinorodnost kraja, ker mi še vedno sadimo trte v upanju na boljše čase. — Po letostni suši smo zelo prizadeti. Skrbi nas, kako bomo prehranili živino, čeprav je je manj kot nekdanj. Grozde je bolj vzdržalo le v močni zemlji. — Dne 25. julija nas je za vedno zapustil v 89. letu starosti Lavre Pavlica. Bil je v pravem pomenu oče svoji družini, pa tudi drugače zaslužen mož. Več let je predsedoval »vinarski in gospodarski zadrugi«, dokler jo ni fašizem uničil. Bil je požrtvovalen cerkveni pevec in sodrujin pri kulturnih društvi. Z njim smo izgubili značajnega Slovence in zvestega sina katoliške Cerkve. N.p.v.m. Družini in sorodnikom naše sožalje.

Božjeropni zločini

V mnogih poljskih cerkvah, zlasti na zapadnem delu Poljske, se vedno bolj množe božjeropne tatvine. Storileci so mladi fantje, vzgojeni v komunizmu. Tatvine vrše precej svobodno, ker policija ne skrbi za potrebno varnost in čuječnost. Samo v nekaterih primerih, kjer je bil dokaz povsem jasn in so ljudski protesti šli že do skrajnih mej, je zlikovce policija aretirala, sodišče pa jih je obsodilo na najnižje kazni.

Tudi v Sloveniji se taki zločini množe. Tako so n. pr. pred kratkim vlomili v tabernakel v cerkvi v Nemškem Rutu ter odnesli monštranco z Najsvetejšim.

Profesor - misijonar

Rev. Dr. John O'Brien, znani pisatelj in profesor filozofije na katoliški univerzi Notre Dame v državi Indiana, je med svojimi letošnjimi dvotedenskimi počitnicami, ki jih je preživel v Jacksonville, North Carolina, popolnoma katoliškem okraju, pridobil 40 konvertitov. Ima navado, da vsako leto preživi počitnice v mestu, kjer ni nobenega katoličana. Tam hodi po ulicah in trgih, kjer pridiguje in odgovarja na vprašanja, ki mu jih stavljajo ljudje, katere nato pridobiva za Kristusovo Cerkev.

Francišskani se vračajo

Po 351 letih so se francišskani zopet vrnili v svoj samostan v Rosnowlagh, okraj Donegal na Irskem. Samostan je obnovljen in moderniziran. Pri blagoslovitvi samostana sta bila navzoča tudi irski državni ministri predsednik Sean T. O'Kelly ter Eamon De Valera.

Odgovorni urednik: Stanko Stanič
Tiska tiskarna Budin v Gorici

To so bile moje sanje. Našega poslanika so odstranili, češ da je sitnež. Na lastna ušesa sem slišal nekega izvrstnega zdravnika, ki mi je rekel: »Nemci ne morejo voditi vojne, ker so premalo hranjeni.« In vendar so njihovi ljudje izvrstni in izvežbani vojaki. Dodajte še peto kolono, ki je tako odlično organizirana.

Mi smo pa daleč od sijajnega duha iz leta 1941, ki je dvignil ves narod... daleč od bitke ob Marni...

Ta noč je bila slaba... zelo slaba.

Šele proti jutru sem malo zaspal.

Ko sem se zbudil, so petlini peli. Z zvonika so doneli zvonovi. Smejoča se dekleta so šla na postajo.

Sonce je božalo cvetice.

Male taščice so prišle po svoje drobtinice kruha.

Povsod je bila svežost... pesem... vonj.

Tedaj sem si rekel: »Spodi vse nočne mračne misli. Življenje je lepo!«

(Nadaljevanje)